

Namazın Edepleri

AHMET TÜRKAN tarafından yazıldı

Cuma, 26 Nisan 2024 00:31 - Son Güncelleme Cuma, 26 Nisan 2024 00:31

Namazın bazı edebleri vardır. Namaz kılanın kıyam hâlinde secde yerine bakması; rükûda, iki ayağının üst yüzüne bakması; secde hâlinde burnunun iki yanlarına bakması; oturuşlarda kucağına bakması; sağ tarafına selâmda, sağ omuzuna ve sol tarafına selâmda, sol omzuna bakması namazın edeblerindedir. Çünkü bunlardan maksad huşû' ve güçlüğü terkidir. Eğer güçlüğü terk ederse, gerek kasden yapsın, gerek yapmasın, gözü zikredilen yerlere kayar.

Esnediği zaman ağzını kapatmak da namazın edeblerindedir. Çünkü Resûlüllah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: **“Namazda esnemek şeytandandır. Eğer sizden birine namazda esneme gelirse, gücü yettiği kadar menetsin (nefesini tutsun).”** (Buhârî, Edeb; Müslim, Zühd; Tirmizî, Edeb)

Tekbir alırken iki elleri yanlarından çıkarmak da namazın edeblerindedir. Çünkü bu, tevazua daha yakındır.

Gücü yettiği kadar öksürüğü önlemek de namazın edeblerindedir. Çünkü namazın fiillerinden olmamakla beraber, eğer öksürmek özürsüz olursa, namazı bozar. Şu halde, mümkün olduğu kadar öksürüğü önlemek gerekir.

Müezzin, ilk “Hayya ale’s-salâh”ı söylediği zaman, ayağa kalkmak da namazın edeblerindedir. Zira namaz kılan, bununla emrolunmuştur. Çünkü bunun mânâsı, “Haberdâr ol ve namaza yönel” demektir. Öyleyse, o emri hemen yerine getirmek müstehabdır.

Yine müezzin, “Kad kâmeti’s-salâh” dediği zaman, namaza başlamak da namazın edeblerindedir. Zira müezzin, namaza kalkmayı haber vermiştir. Müezzinin sözünü yalan olmaktan korumak için, namaza hemen başlanır. Fakat namaz kılacak olan, “Kad kâmeti’s-salâh” sözü tamam oluncaya kadar namaza başlamayı tehir etse bunda bir beis yoktur.

(Molla Husrev, *Gurer ve Dürer Tercümesi*, s.149-150)